

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه ای تاثیر تمرین درمانی بر روی عملکرد راه رفتن و بالانس در افراد همی پلژی سمت راست و سمت چپ

محل انتشار:

مجله پژوهش در علوم توانبخشی، دوره 3، شماره 1 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

احسان قاسمی - مربی، دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

وحید شایگان نژاد - دانشیار، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

مهدی صدیقی - دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

فاطمه بخشی زاده - دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

اسما حسین پور - دانشجوی کارشناسی فیزیوتراپی دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

خلاصه مقاله:

چکیده: به اختلال در عملکرد سیستم عصبی که به دنبال اختلال در خون رسانی مغز ایجاد شده سکته مغزی می گویند. سکته مغزی مهمترین عامل در ایجاد ناتوانی و معلولیت در بالغین می باشد. یکی از بزرگترین ناتوانی ها پس از سکته ناتوانی در راه رفتن است به طوری که بیش از ۵۰٪ از بیمارانی که مرحله حاد بیماری را طی می کنند در راه رفتن ناتوان می باشند و به یک دوره توانبخشی برای رسیدن به یک سطح عملکردی برای راه رفتن نیاز دارند. مواد و روشها: به منظور مقایسه تاثیر تمرین درمانی بر روی عملکرد راه رفتن، بالانس و بهبود افسردگی در افراد مبتلا به همی پلژی سمت راست و چپ، کارآزمایی بالینی غیرتصادفی انجام گرفت. در این مطالعه از ۱۳ بیمار همی پلژی سمت راست با میانگین سنی $(47/1 \pm 4/6)$ و ۱۳ بیمار همی پلژی سمت چپ با میانگین سنی $(92/61 \pm 0/2)$ که از نظر سن، قد و وزن همگن شده بودند، استفاده گردید. به منظور بررسی عملکرد راه رفتن از مقیاس Dynamic Gait Index، عملکرد بالانس مقیاس Berg balance scale و افسردگی پرسشنامه افسردگی بک استفاده گردید. جهت تجزیه و تحلیل آماری اطلاعات به دست آمده از نرم افزار SPSS استفاده گردید. به منظور مقایسه تاثیر تمرین درمانی در بهبود عملکرد راه رفتن و بالانس و بهبود افسردگی قبل و بعد از درمان در هر گروه از آزمون t زوج شده و جهت مقایسه بین دو گروه از آزمون t مستقل استفاده شد. نتایج: با انجام تجزیه و تحلیل بر روی داده های به دست آمده نتایج زیر حاصل گردید: از نظر عملکرد راه رفتن در گروه همی پلژی سمت راست $(P > 0/01)$ و همی پلژی سمت چپ $(P > 0/01)$ قبل و بعد از درمان تفاوت معنی داری حاصل گردید. از نظر عملکرد بالانس در گروه همی پلژی سمت راست $(P > 0/01)$ و همی پلژی سمت چپ $(P > 0/01)$ قبل و بعد از درمان تفاوت معنی داری حاصل گردید. از نظر عملکرد راه رفتن قبل $(P = 0/85)$ و بعد از درمان $(P = 0/35)$ بین دو گروه تفاوت معنی داری یافت نشد. از نظر عملکرد بالانس قبل $(P = 0/56)$ و بعد از درمان $(P = 0/66)$ بین دو گروه تفاوت معنی داری یافت نشد. از نظر بهبود افسردگی قبل $(P = 0/67)$ و بعد از درمان $(P = 0/54)$ بین دو گروه تفاوت معنی داری یافت نشد. بحث و نتیجه گیری: نتایج حاصل از این مطالعه نشان داد که انجام پروتکل تمرین درمانی باعث بهبود عملکرد راه رفتن و بالانس و بهبود افسردگی در افراد مبتلا به همی پلژی می شود اما تفاوتی بین دو گروه همی پلژی سمت راست و چپ حاصل نگردید. کلید واژه ها: همی پلژی، عملکرد راه رفتن، عملکرد بالانس، افسردگی

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592877>

